

me årrække have haft kontakt til et endnu større antal sindslidende.

Med ikrafttrædelsestidspunkt den 1. august 1996, er de samlede udgifter beregnet nedenfor.

Mill. kr.	Amtskomm.	Kommuner	I alt
1996	12,5	12,5	25,0
1997 og følgende år	30,0	30,0	60,0

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget er ikke forhandlet færdigt med de kommunale parter.

Ud over hvad der er nævnt som økonomiske konsekvenser, er der ingen administrative konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser m.v.

Lovforslaget forventes ikke at medføre erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med bestemmelsen foreslås det, at kommunalbestyrelsen får ansvar for, at der er en støtte- og kontaktpersonordning samt at ordningen tilrettelægges på kommunens ansvar.

Det er meningen, at støtte- og kontaktpersonordningen skal være et supplement til andre tilbud og ikke en erstatning for disse.

Tilbudet gives i dialog med den sindslidende og på den sindslidendes præmisser. Den sindslidende kan afslå at tage imod et tilbud om en støtte- og kontaktperson.

Med hensyn til ordningens formål og nærmere indhold henvises til de almindelige bemærkninger. Som det fremgår heraf er målgruppen for lovforslaget de mest socialt udsatte og isolerede grupper af sindslidende, som ikke almindeligvis gør brug af eller kan gøre brug af de allerede etablerede tilbud. Personkredsen er ikke snævert afgrænset til personer med egentlige psykiatriske diagnoser.

Sigtet bør primært være, at der opnås en stabil social kontakt med den sindslidende, sekundært at den sindslidende – ved hjælp af støtte fra ordningen – skal kunne gøre brug af allerede etablerede tilbud.

Tilbudet om en støtte- og kontaktperson har også et forebyggende sigte.

Det har betydning for en helhedsorienteret indsats, at der er gode samarbejdsrelationer mellem støtte- og kontaktpersonen og både social- og sund-

hedssektoren. Pårørende kan også være en vigtig samarbejdspart.

Vilkårene for samarbejdet afhænger af den lokale udbygning af tilbud til sindslidende.

Støtte- og kontaktpersonordninger bør være tilrettelagt på en sådan måde, at det sikres, at støtte- og kontaktpersonen over for brugeren kan fungere som uafhængig i forhold til de officielle systemer; både det psykiatriske behandlingssystem og det kommunale sociale system, jf. det under de almindelige bemærkninger anførte om erfaringerne fra evalueringen af forsøgsordningen.

For at imødegå støtte- og kontaktpersonernes behov for et arbejdsfællesskab, peger erfaringerne på en egnet fremtidig forankring for eksempel i et værested eller bofællesskabsteam, hvilket vil sikre såvel en forankring i et socialpsykiatrisk fagligt fællesskab som skabe den nævnte rummelighed i opgavevaretagelsen.

Ordningerne tilrettelægges mest hensigtsmæssigt, hvis frivillige støtte- og kontaktpersoner ikke står alene, men indgår som et supplement til en professionel ordning.

Det bør sikres, at der kan gives supervision til hver enkelt støtte- og kontaktperson. Der bør ligeledes tilrettelægges undervisningsforløb for de enkelte støtte- og kontaktpersoner, som lokalt eventuelt kan tilrettelægges som fælles kursusvirksomhed med andre ansatte med samme målgruppe, for eksempel patientrådgivere og bistanndsværger.

I forbindelse med lovens ikrafttræden vil socialministeren – blandt andet på baggrund af de omfattende forsøgs erfaringer – udsende en vejledning om støtte- og kontaktpersonordningen.

Hvis der, efter forhandlinger med de kommunale parter og organisationerne for de sindslidende, viser sig at være behov herfor, er der med lovforslagets stk. 2 skabt mulighed for, at socialministeren kan fastsætte regler om de tilbud, der gives efter stk. 1, herunder for eksempel om regulering af samspillet mellem den sindslidende og støtte- og kontaktpersonen.

Til nr. 2

Der foreslås skabt hjemmel for, at udgifterne til støtte- og kontaktpersonordninger, som andre sociale service tilbud til personer med sindslidelser, finansieres med delt finansiering mellem amtskommune og kommune for personer under 67 år.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. august 1996.